

Mamy przyjemność przedstawić Państwu KSP Tax News, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje, które zostały wydane lub opublikowane w lutym 2014 r. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

Sąd krajowy powinien odmówić prawa do odliczenia VAT w sytuacji, gdy odliczenie to wynika z nadużycia, a podatnik miał lub mógł mieć świadomość, że bierze udział w oszustwie – wyrok TSUE.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł (wyrok w sprawie Maks Pen C-18/13 z dnia 13 lutego 2014 r.), że w świetle Dyrektywy 2006/112/WE sąd krajowy podczas kontroli legalności decyzji podatkowej powinien zakwestionować prawo do odliczenia VAT, jeśli w toku postępowania sądowego lub kontrolnego okazuje się, że usługi udokumentowane fakturami zostały w rzeczywistości wykonane przez inny podmiot, co było związane z nadużyciem podatkowym, a podatnik mógł lub powinien był wiedzieć, że bierze udział w oszustwie na tym lub dalszym etapie obrotu.

Trybunał wskazał, że danej stronie nie przysługuje prawo do odliczenia VAT, ilekroć z okoliczności sprawy wynika, że podstawą do odliczenia była transakcja oparta na oszustwie. W rozpatrywanej sprawie przesłankami wskazującymi na możliwość zaistnienia oszustwa była niezgodność podpisów na dokumentach potwierdzających świadczenie usług, brak posiadania personelu, materiałów oraz majątku koniecznego do wykonywania usług przez rzekomego usługodawcę bądź jego podwykonawców, a także niezgodności w księgach rachunkowych podmiotów biorących udział w transakcji. Jednocześnie jednak Trybunał podkreślił, że w okolicznościach oszustwa można odmówić prawa do odliczenia podatnikowi tylko i wyłącznie pod warunkiem, że wiedział on lub powinien był wiedzieć, że transakcja, w której bierze udział, jest częścią nadużycia na tym lub dalszym etapie obrotu. Zdaniem Trybunału same przytoczone wyżej okoliczności transakcji nie są wystarczającym dowodem tego, że podatnik miał świadomość brania udziału w oszustwie. Trybunał podkreślił, że należy pamiętać, aby przepisy prawa krajowego nie wychodziły poza to co jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego poboru podatku i do unikania nadużyć.

Komentarz eksperta

”Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej po raz kolejny potwierdził, że podatnik ma prawo do odliczenia VAT jeżeli nie wiedział lub nie mógł wiedzieć o tym, że bierze udział w oszustwie. Zdaniem Trybunału sam fakt, że dostawcy usługi będącej podstawą odliczenia nie mają pracowników, środków lub majątku potrzebnego do wykonania usługi, to za mało, by odmówić prawa do odliczenia VAT z otrzymanych faktur. Trybunał powołując się na wcześniejsze orzeczenia (np. wyrok w sprawie Bonik C-285/11) wyraźnie wskazał, że aby odmówić podatnikowi prawa do odliczenia VAT niezbędne jest wykazanie przez organy podatkowe na podstawie obiektywnych dowodów, że podatnik, któremu usługi stanowiące podstawę odliczenia zostały wyświadczone, wiedział lub powinien wiedzieć, że nabywając te usługi uczestniczy

Michał Wilk

Doradca Podatkowy w KSP

E: michal.wilk@ksplegal.pl
T: +48 32 731 6869

w oszustwie dokonanym przez inny podmiot. Tak więc zgodnie z orzecznictwem TSUE, ciężar udowodnienia, że podatnikowi odliczenie nie przysługuje spoczywa na organach podatkowych. Niestety jednak w analogicznych sytuacjach zdecydowana większość wyroków polskich sądów administracyjnych kończy się przegraną podatników (np. wyroki NSA: I FSK 1522/12, I FSK 199/13, I FSK 1766/12). Sytuacja ta wynika z faktu, że w Polsce większość tego typu spraw dotyczy wprowadzania na rynek paliwa z niewiadomego źródła oraz fikcyjnego handlu złomem. Uważamy jednak, że komentowany wyrok TSUE może przyczynić się do zmiany podejścia przez sądy na korzyść podatników. ”

PODATEK CIT

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 14 lutego 2014 r. (II FSK 536/12) wskazał, jak powinno się interpretować zakres sukcesji podatkowej w odniesieniu do wypełnienia przez spółkę przejmującą przesłanki do zastosowania zwolnienia z podatku od osób prawnych, wynikającego z artykułu 22 ust. 4a ustawy o CIT.

Podatnik wystąpił o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku CIT w zakresie możliwości skorzystania ze zwolnienia od opodatkowania dochodu z dywidendy na podstawie art. 22 ust. 4a ustawy o CIT. We wniosku wskazał, że zamierza dokonać transgranicznego połączenia przez przejęcie spółki z siedzibą w Holandii. Wraz z przejęciem podmiotu hołederskiego, podatnik stanie się udziałowcem spółki-córki przejmowanego podmiotu. W związku z tym, w ocenie podatnika, w przypadku otrzymania przez niego dywidend bądź innych dochodów z udziału w zyskach spółki-córki, będzie on uprawniony do uwzględnienia okresu posiadania udziałów w spółce-córce przez przejęty podmiot hołederski na potrzeby spełnienia warunku zwolnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 4a ustawy o CIT. Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe, jednak WSA uchylił wydaną interpretację, a NSA potwierdził prawidłowość tego wyroku. NSA stwierdził, że w przypadku przejęcia spółki, przedmiotem sukcesji na podstawie art. 93 Ordynacji Podatkowej jest również okres posiadania udziałów w podmiocie zależnym.

Z interpretacji Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 30 stycznia 2014 r. (IBPBI/2/423-1428/13/SD) wynika, że obowiązek poboru podatku „u źródła” z tytułu wynagrodzenia wypłacanego podmiotowi zagranicznemu w związku ze świadczeniem usług, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o CIT, powstanie również, jeżeli usługi te są świadczone fizycznie za granicą, o ile efekt tych prac będzie wykorzystywany przez podmiot polski.

Dyrektor stwierdził, że przeciwne rozumienie przepisów w takiej sprawie prowadziłyby do wniosku, że każda usługa realizowana poza Polską nie podlegałaby opodatkowaniu w Polsce. W ocenie Dyrektora zatem należności wypłacane przez polski podmiot na rzecz zagranicznego podmiotu z tytułu świadczenia usług niematerialnych, mieszczących się w zakresie art. 21 ust. 1 ustawy o CIT, będą de facto zawsze podlegać w Polsce opodatkowaniu podatkiem u źródła. Stanowisko to stoi w sprzeczności z podejściem prezentowanym w ostatnim czasie przez sądy administracyjne, zgodnie z którym dla ustalenia, czy dana usługa podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 21 ustawy o CIT istotne jest to, gdzie usługi są fizycznie wykonywane, a nie to, gdzie zostanie wykorzystany tzw. efekt usługi (tak np. wyrok NSA z 4 lipca 2013 r. o sygn. II FSK 2200/11).

KSP Legal & Tax Advice
ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50
F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl
www.ksplegal.pl

PODATEK VAT

W wyroku z 7 lutego 2014 r. (I FSK 1664/12) NSA stwierdził, że nie można traktować jako odszkodowania kwot wypłacanych przez najemcę na rzecz wynajmującego na podstawie porozumienia w związku z przedterminowym rozwiązaniem umowy najmu z powodu przyczyn leżących wyłącznie po stronie najemcy.

Zdaniem sądu opłaty tego typu podlegają opodatkowaniu VAT, bowiem wynikają z tego samego źródła, jakim jest łączący strony rzeczonyj umowy najmu stosunek prawny. Tak więc skoro umowa najmu jest przedmiotem opodatkowania VAT, to również kwoty wypłacane z tytułu porozumienia o jej przedwczesnym rozwiązaniu podlegają opodatkowaniu VAT.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w wydanej interpretacji indywidualnej z 14 stycznia 2014 r. (IPPP1/443-1091/13-2/AP) stwierdził, że obowiązek podatkowy w VAT z tytułu świadczenia przez Spółkę usług udzielenia licencji powstanie co do zasady wraz z momentem wykonania usługi, tj. z momentem upływu okresu, na jaki licencja została udzielona.

Jeżeli jednak przed upływem tego okresu spółka udzielająca licencji otrzyma opłatę licencyjną, to obowiązek podatkowy powstanie z chwilą otrzymania tej opłaty. Ponadto Dyrektor stwierdził, że w takim wypadku spółka powinna wystawić fakturę nie później niż 15 dnia miesiąca następującego, po miesiącu, w którym otrzymała całość lub część zapłaty, ale i nie wcześniej niż 30 dni przed otrzymaniem zapłaty bądź jej części lub przed wykonaniem usługi. Zdaniem Dyrektora prawidłowe będzie wystawienie faktury na 30 dni przed otrzymaniem całości lub części płatności tytułem opłaty licencyjnej również wtedy, gdy spółka nie otrzyma zapłaty w terminie ustalonym na fakturze lub w umowie.

PODATEK PCC

NSA w wyroku z 12 lutego 2014 r. (II FSK 500/12) stwierdził, że w przypadku sprzedaży przedsiębiorstwa, gdy w umowie podana jest tylko łączna cena sprzedaży bez rozbicia na wartość poszczególnych składników majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa, właściwe jest opodatkowanie PCC całości wartości transakcji według jednej, najwyższej stawki, tj. 2% wartości rynkowej przedsiębiorstwa.

Zgodnie z ustawą o PCC sprzedaż rzeczy podlega opodatkowaniu stawką 1%, natomiast sprzedaż innych praw majątkowych – stawką 2%. W świetle wyroku NSA, przypadku sprzedaży przedsiębiorstwa, w celu zastosowania niższej stawki opodatkowania w odniesieniu do rzeczy wchodzących w skład przekazywanego majątku, umowa powinna wyodrębnić wartość poszczególnych składników (rzeczy oraz praw) przekazywanych w ramach przedsiębiorstwa.

PODATEK PIT

NSA w wyroku z 7 lutego 2014 r. (II FSK 347/12) stwierdził, że dochód z tytułu realizacji praw z otrzymanych opcji na akcje powstaje dopiero z chwilą odpłatnego zbycia akcji nabytych po cenie wynikającej z opcji.

W rozpatrywanej sprawie w wyniku realizacji opcji na akcje podatnik nabywał akcje po cenie ustalonej w opcji i w tym samym momencie je zbywał po cenie rynkowej. Zdaniem sądu w świetle prokonstytucyjnej wykładni art. 17 ust. 1 pkt 10 ustawy o PIT należy uznać za zasadne, że podatnik nie może uzyskać korzyści z tytułu samego

KSP Legal & Tax Advice
ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50
F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl
www.ksplegal.pl

nabycia akcji w wyniku realizacji opcji, gdyż w tym przypadku nabycie i zbycie to jeden i ten sam moment. W związku z tym przychód podatkowy powstanie dopiero z chwilą odpłatnego zbycia akcji nabytych po cenie wynikającej z opcji.

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacjach indywidualnych z 23 stycznia 2014 r. (IBPBII/1/415-974/13/MK, IBPBII/1/415-975/13/MK) stwierdził, że nie można uznać za sprzedaż premiovą sytuacji, gdy klient uzyskuje nagrodę za tzw. zakup pośredni, tj. za zakupy dokonane przez osobę trzecią na podstawie rekomendacji lub zachęty klienta.

Zdaniem Dyrektora wydanie nagrody w ramach sprzedaży premiovej zakłada tożsamość podmiotów, które zawierają umowę sprzedaży oraz pomiędzy którymi następuje wydanie nagrody. Dlatego też zwolnienie przewidziane dla nagród wydawanych w sprzedaży premiovej na podstawie w art. 21 ust. 1 pkt 68 ustawy o PIT będzie miało zastosowanie do nagród przekazywanych w ramach sprzedaży premiovej tym klientom, którzy bezpośrednio nabędą towary podatnika i zbiorą z tego tytułu określoną ilość punktów. Natomiast nagrody wydawane za tzw. zakup pośredni, tj. dokonany przez inną osobę na podstawie rekomendacji, stanowi przychód z tzw. innych źródeł.

* * *

Gdyby byli Państwo zainteresowani uzyskaniem dodatkowych informacji w powyższym zakresie, uprzejmie prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 53

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Elżbieta Lis

Partner

T: +48 32 731 68 58

E: elzbieta.lis@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2014 Wszystkie prawa zastrzeżone